

MEGSZENTELŐ ERŐ és filmek, zenék, szórakozás a keresztyén életben

"...hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét és az ő szenvedéseiben való részesedést, hasonlónak lévén az ő halálához..."

Fil. 3,10

Pál apostol azt írja, hogy "megismerjem őt", de nem teljesen ugyanazt érti alatta, mint amikor két verssel korábban mindent kárnak ítél a Krisztus ismeretéért.

Most a folyamatos keresztyén életben Krisztus erejének és segítségének ismeretére utal. Ez világos a témából, amibe belekezd. Most figyelmének tárgya, hogyan növekedjünk szentségben. Pál Krisztus a "feltámadás erején" keresztül való ismeretéről beszél.

Ezt félre lehet érteni arra gondolva, hogy az apostol az elkövetkező feltámadás napjáról beszél. Néhányan úgy vélik, hogy mártíromságra vágyott, és ezt értette azalatt, amikor a Krisztus szenvedéseiben való részesedésről ír. Pál azonban világosan a feltámadás erejéről, mint életének jelen élményéről, beszél. Más szavakkal, saját életének a nagyobb szentségre való folyamatos törekvésére utal, és úgy írja le ezt a folyamatot, mint egy erkölcsi és szellemi feltámadást.

Tanulmányozzuk tehát tovább ezeket a nagyszerű szavakat: "hogy megismerjem őt", azaz megismerni Őt a megszentelő erőben, "feltámadása erejében".

Az élet megújulása

Ugyanaz az erő munkálkodik a hívő ember megszentelődésén, mint amelyik által Krisztus szétszakította a halál köteleit. Ez megtérésünkkel kezdett működni bennünk, amikor a feltámadás ereje felszabadította elménket, hogy megragadjuk az üdvözítő igazságot, ami azelőtt semmit sem jelentett számunkra.

Talán egy bizonyos hívo azt mondta neked: "Minden ember bűnös", és nem értettél vele egyet. Megdöbbsz és így válaszoltál: "Ez nonszensz. Nagyon sok jó ember van." Nem tudtad elfogadni, hogy mindenki híjával van Isten dicsőségének, és természetéből fakadóan romlott, bűnös és korrupt. Elborzadtál már csak a gondolattól is: senki sem érdemli meg, hogy Isten előtt megálljon, mindannyian halálra ítélték és elveszettek.

De aztán a feltámadás életadó ereje által a szemeid megnyíltak és a gondolkodásod megváltozott. Akkor ezt mondtad: "Miért nem láttam ezt korábban? Látom a romlottságot magamban. Látom a romlottságot az egész világban - a világban, amely nem képes úrrá lenni a gyűlöleten, erőszakon, elnyomáson és háborúkon. Látom a romlottságot a közéletben és a magánéletekben, úgy látom, ahogy magamtól korábban sosem láttam." A feltámadás ereje meglátogatta elmédet, egy új felfogást adva.

Ugyanakkor a feltámadás ereje megváltoztatta a személyiségedet, új természetet adott, így azok a dolgok, amik korábban uralkodtak rajtad, többé már nem rendelkeztek ugyanazzal a hatalommal. Még mindig bűnös voltál, de a bűn az ellenségeddé vált, utáltad és meg akartál szabadulni tőle. Új ízlést, értékeket és vágyakat kaptál, mindet Krisztus életadó ereje által.

Bár csak minden hívo életében folytatódna a feltámadás erejének működése, hogy amikor időpazarló és istentelen televíziós programokkal, vagy bármilyen más nem építő, terméketlen, akár bűnös szórakozással szembesülünk, megújult akaratumk (a döntéshozó, elhatározó akarati képességünk) az elménket jobb dolgok felé irányítaná!

Gondoljunk el egy kicsit különböző szabadidős tevékenységeinken és érdeklődési köreinken! Mit tehetünk ebben a világban? Nagyon sok e világi érdeklődés, elfoglaltság és kikapcsolódás létezik, mely nem közvetlenül lelki és megengedett a hívők számára. Bizonyos értelemben Isten bőségesen adott olyan dolgokat, amiket élvezhetünk. Például ellátogathatunk egy szép helyre. Ha eléggé életerősek vagyunk, fizikai vagy sporttevékenységekbe kezdehetünk. Meglátogathatunk történelmi fontosságú helyeket, olvashatunk történelmi írásokat. Vagy talán az érdekel, ahogyan a dolgok működnek, vagy az emberi felfedezések diadala izgat minket,

megfigyelve azokat és tanulva belőlük.

Zene és élmény

Lehet, hogy élvezzük a szép zenét és talán még néhány tanulságos regényt is kedvelünk, de mindenekelőtt meg kell győződnünk arról, hogy azok hasznosak-e. Nem akarjuk eltiltani a fiatalokat az élményektől, még a látványosságoktól sem. Sok olyan józan és a törvény által is megengedett dolog van, ami szabadon érdekelhet és lefoglalhat minket. De bármit is teszünk, az isteni mércét tartanunk kell, és mindent meg kell próbálnunk (vizsgálunk).

Még a megengedett tevékenységekben is mértékletességet kell mutatnunk, másképpen átveszik Krisztus és az Ő szolgálatának helyét, akadályozzák a lelki feltámadás folyamatát életünkben, tönkreteszik ízlésünket.

A modern, szórakoztató zene legrosszabb fajtája ott van mindenhol, folyamatosan betolakszik az életünkbe. A múltban a keresztyének nem foglalkoztak a népszerű dalokkal; ennek a világnak a részeként kezelték őket, mint ami a régi élethez tartozott. Az 1950-es évek közepén a pop dalok egy zuhanórepülésbe kezdtek, erkölcsileg még elfogadhatatlanabbakká váltak, mint amilyenek a korábbiak voltak. Nyilvánvaló zenei hadjáratot indítottak Isten mércéivel szemben, pontosan az ellenkező magatartást népszerűsítve. A közkedvelt könnyűzene világa egyre inkább totális támadás a tekintély, a rend és a kifinomultság ellen, korlátlan szexuális élvezetért, egoizmusért és önmegvalósításért küzdve.

Ez a kultúra egy erőteljes és veszélyes üzenetté vált, hátat fordítva mindennek, ami szent és nemes. Érdekes módon, terjedése során sok keresztyén felhagyott a hagyományos tartózkodással, és megadta magát az édesgető ritmusnak, szövegnek. Ez azonban egy "propaganda" kultúra, aminek az volt a célja, hogy a társadalmat Istentől eltávolítsa és ellene lázítsa. A keresztyének nem adhatnak helyt annak, amit az elődeik már egyszer elutasítottak.

A szórakoztatóipar zenéjének elfogadása és istentiszteletre való adaptálása, megdöbbentő fejleményként, kétségtelenül engedetlenség volt az Ige parancsolatai és alapelvei ellen. Helytelen az istentiszteleten, ugyanúgy a személyes kikapcsolódásban és kedvtelésben alkalmazni azt. Néhányan elmondták nekem, hogy rockot és popot hallgatnak, még hívőként is. Volt, aki elismerte, hogy először lelkiismeretfurdalása volt emiatt, amikor megtért, de később elhallgattatta azt és kiverte fejéből azokat a gondolatokat.

A cél a megkötözés

Kedves barátaim, ez a világtól van. Ez a levegő fejedelmének műve, a társadalomnak célozva, drog befolyása alatt álló, közismerten istentelen és lázadó előadók csoportjain keresztül. Az a célja, hogy az embereket a hatalmába kerítse. Erőteljes, ritmikus formába öntve ez egy érzelmi manipuláció, amely eufóriát okoz és célja a megkötözés. Ha engedünk ennek a gyülekezetünkben vagy a magánéletünkben, életbevágóan fontos az Úr elé jönnünk, mély megbánást tanúsítva és megtérve abból. El kell kezdenünk felismerni és megtagadni azt. Ez az irányzat ellenkezik minden alapelvvel és renddel, nem is beszélve a tiszteletről, az életünkben pedig minden bizonnyal meggyengíti a feltámadás erejének kiváltságos munkáját.

Néhány éve olvastam egy magát keresztyénnek valló fiatalember cikkét, aki kezdett mélyen elmerülni a könnyűzenében. Amikor gyülekezetbe ment, mindent lassúnak és szürkének talált. Már nem illet az ízléséhez. Arról írt, hogyan váltak üressé és unalmassá az énekek, és hogy semmi sem tudott felemelő hatással lenni rá.

Nyilvánvaló, hogy ami uralta a magánéletét, az tette tönkre lelki érzékenységét és ízlését is. A lelke most már szórakozást, egy „auditív drog” által nyújtott érzelmi hatást keresett, és nem az igazság áldásait. Végül ez az ember karizmatikus rockzenés gyülekezetek egy csoportjának alapítójává vált. A világi, szórakoztató zene meghódította a lelkét.

Kétségtelenül nagyon sok dolog foglalkoztathat minket és sok dolgot élvezhetünk ebben a jelenvaló világban. De ezek között rengeteg olyan van, amit mélyen áthatott a mai világ romlott kívánsága. Ilyenek például a filmek. Nem sok közülük az, amit a hívőknek egyáltalán meg kellene

akarniuk nézni. Mindig fel kell tennünk a kérdést - Tiszta? Hasznos? Építő? Az Úr is velem lehet? Mellettem lehet, amíg nézem?

Ezeket a kérdéseket fel kell tennünk, lelkiismeretesen megítélnünk és mérlegelnünk, másképpen megakasztjuk az "erkölcsi feltámadás" folyamatát az életünkben, és szégyent hozunk az Úrra. Csak olyat kellene néznünk vagy hallgatnunk, ami tiszta és hasznos, és még akkor is mértékkel kell élvezni azt. Keresztyén magazinok és blogok, amik szórakoztató filmeket, videókat értékelnek és hagynak jóvá, valójában megvetik az igazi keresztyén életet és a szentség keresését.

Lehet, hogy néhány műsort megnézhetünk a televízióban, de a fent említetteket mindig alkalmazni kell!

Ez elvezet minket a következő kérdéshez: bekapcsoljuk-e a televíziót az Úr napján a Híradón kívül másért is? Soha nem lenne szabad így tennünk! Ez az Úr napja, kedves keresztyén barátaim! Ez az a nap, ami Neki és az Ő tiszteletére és szolgálatára lett szánva. Figyeld meg Pál szavait - "hogymegismerjem őt"! Ezek legfőképpen az Úr napjára vonatkoznak, ami a mi napunk az odaszánásra, elmélkedésre és közösségre, és arra, hogy ismertté tegyük Őt. Nem lehet egyidőben "ismerni az Urat" és engedni a szórakoztató médiának, hogy uralja az életünket.

Az igevers ezt mondja: "Hogymegismerjem őt és feltámadásának erejét és az ő szenvedéseiben való részesedést." Mit jelent az Ő szenvedéseiben való részesedés? És mit jelent hasonlónak lenni az Ő halálához?

Szégyent hozni Krisztusra

Megemlítettük, hogy néhány tanító az gondolja: Pál arra vágyott, hogy Krisztusért mártír legyen, de a fenti vers jelentése valószínűleg nem ez. A téma még mindig az, hogy a feltámadás erejének ismerete megváltoztat és alakít minket. Emlékezzünk, hogy Megváltónk szenvedett és meghalt a Golgotán azért, hogy megvásárolja örök üdvösségünket, de azért is, hogy mi szent életet éljünk itt a földön. Közösséget vállalni a szenvedéseivel azt jelenti: úgy élek, hogy a szenvedései érdemlegesek és hatékonyak legyenek az életemben. Természetesen hatékonyak, hogy megvásárolják örök lelkemet, de motiválnak-e engem arra, hogy igazságosságra is igyekezzem földi életemben?

Hadd illusztráljam ezt itt. Egy tanulóknak fizetnie kell az egyetemi tanulmányaiért. (Habár a hozzájárulás mértéke csak a töredéke annak, amit az állam is hozzátesz.) Tegyük fel, hogy valaki nagy nehezen összekuporgatta a pénzt, hogy te egyetemre mehess. Megkaptad az összeget, de mindet elkártyáztad! Elképesztő! Valaki nagy áldozatot hozott érted, te pedig az egészet eljátszottad!

Krisztus nem csak az üdvösségünk biztosítása miatt szenvedett, hanem azért is, hogy minket a szentség keresésének útjára állítson. Elherdáljuk az áldásokat és elhanyagoljuk az erkölcsi feltámadás folyamatát? A szenvedéseiben való részesedés azt jelenti, hogy Őt tisztelve élünk.

Más példát említve, valaki egy házat vásárol nekünk. Nem csak a foglalót fizeti ki, hanem a teljes összeget, és mi eljártsszuk. Hallatlan! Ez egy gyenge illusztráció, de olyan, mintha Krisztus szenvedne és meghalna azért, hogy engem igazzá tegyen, én pedig elfecsérelném a kiváltságomat. Meg se próbálom igaz életet élni, elkülönülni ennek a világnak a fertőzött és korrump kultúrájától. Bekapcsolom a televíziót és bármit megnézek, beleértve botrányos műsorokat is, még az Úr napján is. Krisztus nem csak azért szenvedett és halt meg, hogy megvásárolja az üdvösségemet, hanem azért is, hogy megszabadítson a trágárságban, erkölcstelenségben, anyagiak bálványozásában és minden más, számára bántó dolgokban való folyamatos részvételtől.

Hangulatfüggő

Talán valaki olyan filmeket néz, amik egyáltalán nem hívőknek valók és beszennyeznek, lehúzzák őt. A világnak pedig egész nap megengedi, hogy dobzenét sulykoljon a fejébe. Hangulatát csak ez képes ezután fokozni. Valósággal uralja és hatalmában tartja. Úgy tűnik, nem tud nélküle élni. Egy ilyen hívőnek nincs közössége az Úr szenvedéseivel. Nem igazodik azok céljához.

Krisztus azért halt meg, hogy engem egy jobb emberré tegyen, tehát én erre törekszem

azáltal, hogy a segítségével ellenállok a bűnnek. Ez közösség az Ő szenvedéseivel. Ő hozta meg az áldozatot, hogy én élni tudjam az életet. Amiért Ő meghalt, azért fogok élni. Ezt jelenti hasonlónak lenni az Ő halálához.

Az apostol ugyanezt a gondolatmenetet használja a Rómaiakhoz írt levél 6. fejezetében, Megváltónk halálát és feltámadását a mi jelenlegi megszentelődésünkre vonatkoztatva.

A tizenegyedik és az azt követő vers igazolja, hogy Pál az életünket jelenleg megszentelő munkáról beszél, és a vele járó törekvésről és szorgalomról. "Ha valamiképpen - mondja Pál - eljuthatnék a halottak közül való feltámadásra." Nyilvánvaló, hogy nem az elkövetkező feltámadásról beszél, mivel arról soha nem beszélne úgy, mint bizonytalanról. Arra vonatkozólag azt írta: "Tudom, hogy el fogok jutni a halottak feltámadására." Magabiztosan kijelentette, hogy Krisztus soha nem hagyná el és soha nem hagyná cserben.

De ebben a tizenegyedik versben a hívő jelenlegi, progresszív erkölcsi feltámadásáról szól, amit mi megzavarhatunk és akadályozhatunk. A nyelvezet ezért kevésbé biztos: "Ha valamiképpen eljuthatnék a halottak közül való feltámadásra."

Ugyanígy nyugodtan mondhatnánk: "A következő héten bárcsak több óvatosságot, több józan ítélőképességet alkalmaznék, és sokkal komolyabban mérlegelném a tetteimet! Bárcsak visszautasítanám a bűnös, haszontalan dolgokat, amik összezavarják lelki ízlésemet, elrabolják az időmet és tönkretesznek!"

"Nem mintha már elértem volna" - folytatja Pál, alátámasztva, hogy a jelenlegi erkölcsi feltámadásunkról beszél. Figyeljük meg, hogy ez ez progresszív munka. Még nem teljesen érte el, még nem tökéletes, de ezt írja: "hanem igyekszem".

Úgy tűnik, mintha Pál nagy buzgalommal ezt akarná mondani: "Az én Uram meghalt értem és szeretete karjaival tart engem. Megváltoztatott engem, sajátjává tett, és vágyom arra, hogy megragadjam Őt, közelebb legyek Hozzá és jobban ismerjem, valamint minél jobban igazodjak szent mércéjéhez. Így tehát igyekszem és törekszem Őt követni."

Ne tévesszük szem elől a szorgalomra, az aggodásra, az odaadásra és a lelkiismeretes keresztyén életre utaló nyelvezetet. Igaz ez ránk is? Olyan fontos ez a törekvés, hogy Pál megismétli önmagát (13. és 14. vers): "Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van (a régi életet, bűnös örömeivel és zavaró tényezőivel, valamint haszontalan dolgaival együtt), azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért."

Milyenek vagyunk? Lezserek vagyunk-e lelki életünkben? Csak végigálmodozzuk a napokat, vagy pedig törekszünk és nekifeszülünk? Mérlegeljük-e a dolgokat, feltéve a kérdést: erkölcsös ez? Krisztusért teszem ezt? Vagy ez a világot népszerűsíti? Rabul ejt ez engem? (Emlékezzünk Pál szavaira: "Csakhogy én ne legyek semminek a rabszolgája.") Meggondolatlanul vagy körültekintően élek?

Mindennapi fogadalmunk

Mondjuk ezt: Elhatározom, hogy lelkiismeretes leszek és tiszteltem Uramat. Vágyom a feltámadás folyamatára az életemben. Jobban meg akarom ismerni Krisztus erejét. Több imádkozásra és jobb eszközzé válni vágyom a közbenjárás szolgálatában.

Sok minden megengedett a számunkra, és valóban kell foglalkoznunk a földi dolgokkal is, de lelki erőre van szükségünk, hogy szüntelenül felbecsüljük, mérlegeljük azokat, mértékletesen élve velük.

Krisztus segít nekünk. Mindenható ereje a rendelkezésünkre áll. Gondolj bele milyen lehet az, amit a feltámadásakor használt, amikor a lelke egyesült testével és szétszakította a halál kötelékeit, újratöltve a testét élettel és feltámadva a halálból! Ez az erő számunkra is elérhető az élő Krisztustól, hogy megújítsa elménket, akaratunkat, ízlésünket, vágyainkat, minden egyes részünket. Ez az, amire vágyunk és amiért imádkoznunk kell!